

Szentmihályi

ÉLETÜNK

A RÁKOSSZENTMIHÁLYI PLÉBÁNIA LAPJA

Pünkösd

Áldott lélekújulás

Ha egyszer arra ébredek, hogy nem is érdekel az élet, nem érdekel a munka, nem érdekel a világ sorsa, az emberek – akkor meg kell döbennem: ez nagyon rossz jel, kihűlőben van bennem a Szentlélek. De talán rosszul is mondom, mert nem a Szentlélek van távolabb, nem a Szentlélek tüzének ereje csökkent, hűl ki. Bizonyára én gördíték akadályt a Lélek beáramlásának. Én árnyékolom be a Lélek melegének besugárzását.

Miért van sokunkban ez a lanygulás? Nem érdekel a világ, nem érdekel a politika, a hírek, nem járok el közösségbe, nem csak egyesületbe, pártba, de templomi csoportba sem. A világ állandóan fordulatokkal teli, eseményekkel dús, rohanó. Talán nem bírom a tempót, talán nem is akarok az őrült rohanók, vásárlók közé tartozni. De az is biztos, a sátán próbál lejáratni minden jó kezdeményezést. A liberális eszmék nem kedveznek az igazi közösségi életnek, az egyéni szabadságjogok zászlaja alatt próbálják a valást magánüggé tenni: mindenki abban higgyen, amiben akar. Pedig az első pünkösd is közösségi élmény volt: az apostolok Péter vezetésével, Máriával együtt imádkozva nyерik el a Szentlélek

erejét. Mit tanulhatunk ebből? **Először is:** akkor kapják meg a Szentleket, amikor újból mindannyian együtt vannak. Közösségi hit előzi meg a magán vallásssóságot, imádságot? Így igaz! Minden hitemet, hitbeli tudásomat a közösségtől kaptam, már keresztény is így lehetek. **Másodszor:** Péter vezetésével. El tudom fogadni a Szentatya útmutatásait? És a helyi apostol utód, püspökünk, *Paskai László* bíboros lelki vezetését? **Harmadszor:** Máriával együtt, de csendben. Mária ott volt, elment, de csendben volt, nem ő vitte a szót, nem ő volt a középpontban, ő meg sem szólalt, ezt rábízta Péterre. El tudom fogadni a helyemet, ahova Isten helyezett? Szentnek lenni itt, nem több, nagyobb, központibb helyzetben, helytállni az egyszerű hétköznapiokban?

Szentlélek Úristen, ma elhatározom, szívesen fogadlak, akár nagy dolgokra hívsz, a világrengető események sodrába nyúlsz bele, – akár a csöndben működsz, a csöndes lelki áramlások útján járod át lelkemet. De kérlek, jöjj, melengesd fel szívemet, ne engedd, hogy lemaradjak, menjek el, mint Mária, legyek tüzes lelkű, mint minden apostolod, érdeklődő, mint az az

ötezer ember, aki elment megnézni, miért a szélzúgás.

Kérjük Urunk: bennünket is járjon át a Szentlélek vihara, halljuk meg, mit akarsz mondani nekünk, és igaz hittel kövessünk téged. Add, hogy bármit mondunk és teszünk, az igaz tanúságtétel legyen.

A Szentlélek nélkül távoli az Isten,

Krisztus: a múlté,
az Evangélium holt betű,
az Egyház egyszerű szervezet,
a tekintélyelv: uralkodás
a misszió propaganda,
az istentisztelet: emlékek
földidézése,
a keresztény cselekvés:
rabszolgamorál.

De a Szentlélekben

a kozmosz fölemelkedik,
és nyögve bár
de megszüli az Országot,
a föltámadt Krisztus: itt van,
az Evangélium: életerő,
az Egyház:
szentháromságos közösség,
a tekintély:
fölszabadító szolgálat,
a misszió: élő pünkösd,
a liturgia: elővételezés
és emlék,
az emberi cselekvés:
istenszolgálat.

(Lattaquié Ignatiosz)

Csíksomlyó – Erdély: a zarándoklat története

Nagyon nehezen, de mégis elérkezett május 14-e reggele. A szívem most hajnalban gyorsabban vert, mint máskor szokott, mintha ezzel is siettetett volna: Vár rám a csíksomlyói Szűzanya, várja felajánlásainkat, kéréseinket, háláinkat. Hosszú utat kellett megtennünk *Csíksomlyó*-ig. Sokan voltunk, akik most először tudtunk elmenni *Erdély*-be. Ezt látni kell: először is a szép tájat, a hatalmas fenyveserdőket patakokkal.

Első megállóhelyünk *Kolozsvár* volt, rövid városnézés: a Szent Mihály templom, és Mátyás király sokszor bántott lovaszobrára.

Első nap este *Alvincre* érkeztünk, ahol a *Pongrác István* zarándokházban *Zoltán atya* nagy türelemmel megmondta mindenkinek, hogy hol fog aludni. Miután elfoglaltuk tiszta, meleg szobáinkat, kipakoltunk, és lemostuk magunkról az út porát, annyi erő volt bennünk, hogy a vacsora és a mise között elmentünk késő esti sétára. Megnéztük az alvinci kastélyt, melyet *Fráter György* bíboros építtetett, és ebben a kastélyban gyilkolták meg őt. Séta közben elkezdtünk ismerkedni egymással, óvatosan keresgélni kezdtük egymásban azt a kincset, amit a jó Isten rejtett el a másik szívében. Sok csodálatra méltó ember gyűlt össze ezen a zarándoklaton.

A második nap reggeli után először *Gyulafehérvárra* mentünk. A csodálatos székesegyházban van *Bethlen Gábor, I. Rákóczi György, Martinzi György*

és mások sírja. Estére érkeztünk meg a *Hargitán* keresztül *Csíksomlyóra*.

A kegytemplom legértékesebb tárgya Szűz Mária kegyszobra. A XVI. század elején készült hársfából, alkotója ismeretlen, és a legnagyobb a világon ismert kegyszobrok közül: 2,27 m.

A napba öltözött asszonyt ábrázolja, akinek lába alatt van a hold, fején a tizenkét csillagból álló korona. De egyben királynóként is ábrázolja Szűz Máriát: fején korona, jobb kezében jogar, bal karján ül szent Fia. Mi természetesen szentmisével köszöntöttük Szűz Máriát, és utána mindannyian odatérdeltünk az oltár tetején álló Mária szobor lábai elé: örömmel, imáinkat elmondani, és azok imáit is, akik itthon erre kértek minket. A csoport erősebbik fele ezután rövid túrára ment, a *Kis-Somlyó* hegyre a gyönyörű *Salvator* kápolnához: keresztútjárással könnyebb volt felmászni a hegyre.

Szálláshelyünk *Csíksomlyó* faluban volt, részben a *Bethlehem* nevű most épült plébániai zarándokházban, és néhány család házaknál szállt meg. Szép szobák, fürdőszobák vártak minket, és helybeli asszonyok szeretete, akik bőven gondoskodtak ételről, ittről, reggel és este.

A harmadik napon *Székelyföldön* néztünk körül. A csíksomlyói Szűzanya szobra előtt elimádkozott litánia után először a *prázmári* erődtemplomot néztük meg, mely a világörökség része. Majd *Gelencén* Szent László király

XIII. században festett legendáját láthattuk mise keretében. Estére még futotta a *karcfalvi* székely erődtemplomra is.

A negyedik nap nagyon korán elindultunk, mert odafele *Csíksomlyóig* két napot utaztunk, hazafelé egy nap alatt tettük meg az utat. De azért *Zoltán atya* mindig tudta, hol kell megállnunk: testünket és lelkünket táplálni. Meglátott az út mellett kürtöskalácssütőket, máris lent volt, és hozta örömmel mindenkinek a finomságot. Hazafelé is először megállt a reggeli péküzlet előtt, vette mindenkinek a finom friss kiflit, süteményt. *Zoltán atya* olyan volt hozzánk, mintha ő lett volna a családfő. (Reméljük nem voltunk rossz gyermekeid?)

Azért hazafelé is megálltunk: *Farkaslaka* faluban nyugszik *Tamási Áron*. Sírkövén ez olvasható:

*Törzsében Székely volt
Fia Hunniának
Hűséges szolgája
Bomlott századának
(1897–1966)*

Ezután *Korondon* álltunk meg, ahol mindenki vásárolhatott szép korondi vázát (a templomunk is kapott egyet), és megint mentünk tovább. A csúcs a zarándoklatra a *szászfenesi* erődtemplomban végzett mise volt hazafelé. Méltó befejezése egy zarándoklútnak.

Nagyon szép volt. Köszönjük *Zoltán atya* gondoskodó szeretetét. Köszönöm a csoport nevében.

Gyimesiné Ignácz Mária
(hitoktató)

Plébániai közösségünk tagjai közül sokan jól tudják, hogy a papságra készülők diakónussá

szentelésére az ötödik szemináriumi év végén, pappá szentelésükre pedig a hatodik év végén kerül sor. Így volt ez a közösségünkben kikerült *Neruda Karcsival* is, aki jelenleg Kőbányán káplán. Vele kapcsolatban is jó volt látni azt a szeretetet, amivel a rákosszentmihályiak mellette álltak az évek során, várva az ő diakónussá-, illetve pappá szentelését. Ezt a szeretetet, jóindulatot és támogatást az elmúlt öt évben magam is tapasztaltam a testvérek részéről, ami mindig nagyon jól esett, és amiért nem lehetek elég hálás. Az idei tanévben lettem ötödéves, így a tavasz közeledtével egyre többen kérdezték, hogy mikor lesz a diakónussá szentelésem. A kitűzött nap május 19-e volt. Az érdeklődő szavakból kiérződött az, hogy sokan örömmel várják ezt a napot és komolyan készülnek is rá. Ezek után semmi csodálkozni való sincs azon, hogy nagy meglepetést okozott annak híre, hogy szentelésemre mégsem kerül sor. Arról, hogy mi történt, miért nem lettem felszentelve májusban, mindenféleképpen szerettem volna a *Szentmihályi Életünkön* keresztül tájékoztatást adni. Hiszen egy plébániai közösséget alkotunk, így azt gondolom, hogy tartozom ennyivel a testvéreknek. E sorok megírásának szándékában

Mi az igazság?

Egy elmaradt szentelés margójára...

megerősített az, hogy az elmúlt hetekben velem kapcsolatban a legkülönbözőbb találgatások és híresztelések láttak napvilágot, amelyek finoman szólva nem felelnek meg a valóságnak... Ezért is gondolom azt, hogy a legjobb az, ha első kézből tudják meg az érdeklődők, mi is az igazság:

Minden ember életében természetes az, hogy időnként kérdések merülnek fel benne önmagával, életével, hivatásával kapcsolatban. Nincs ez másként a papságra készülőkkel sem.

Ha az embernek a maga szintjén mindig sikerül kielégítő választ adni önmaga kérdéseire, akkor jó, akkor folytathatja azt az utat, amin elindult. Viszont ha ez nincs meg, alighanem nem a neki legmegfelelőbb úton jár...

Nekünk, ötödéves kispapoknak a húsvéti szünet után volt esedékes beadnunk szentelési kérelmünket a főpásztor felé. Mivel a diakonátus végleges, teljes és életre szóló elkötelezettség, ezért újra, alaposan igyekeztem elgondolkodni mindenről és megfogalmaztam kérdéseket önmagam számára. És mivel a „lelki leltározás” eredményeként úgy éreztem, hogy az az „igen”, amit a szentelésben ki kell mondani, a részemről nem lenne 100%-os, ezért úgy gondo-

ltam, hogy bölcsebb és becsületesebb, ha most nem kérem a szentelésem. Ez a gondolat állt dön-

tésem háttérében, abban semmilyen más szempont és hatás nem játszott szerepet. Valamiképp a házasságkötéshez tudnám ezt hasonlítani: Ha valaki úgy érzi, hogy nem tudja 100%-ig elfogadni a másikat, illetve átadni önmagát neki, akkor inkább ne menjen bele olyanba, amiből semmilyen körülmények között sincs kiszállás, ami életre szóló hűséget és elkötelezettséget kíván. Döntésem után személyesen beszéltem a főpásztorral, *Paskai László* bíboros atyával, aki nagyon megértő és emberséges volt. Egy év gondolkodási időben állapotunk meg, melynek leteltkor közlöm majd vele végleges döntésemet. Addig is élem a „hétköznapi” emberek életét és igyekszem majd átgondolt, becsületes döntést hozni.

Azt hiszem, hogy végső soron mindegy, hogy az ember milyen hivatást választ. A legfontosabb az, hogy amit csinál, azt becsületesen és a maga részéről 100%-osan tegye. Biztos vagyok benne, hogy akármit is hoz a jövő, az elmúlt öt év, a most következő egy év és a testvérek sok imája nem megy veszendőbe. A gondviselő Isten tudja, hogy mit hogyan fordíthat az emberek javára és hogy mivel hogyan építheti az Ő országát.

Mihályi György

Istenem! Benne élek a világban, érzem szorítását és határait; megrohannak természetem erői, nyugtalanítanak és nem egyszer tévútra csalnak. A Szentlélek kell nekem, hogy megadja hivatásunk, az örök szabadság bizonyosságát. Álljon hát mellettem a Lélek az órák szomjúságában és kívánságaimban, a küzdelmekben, hogy legyőzzem a rosszat. Ámen

(R. Guardini)

A következő három cikk a plébániai karitás életét mutatja be: sokak számára semmit sem mond a *karitás* szó. Van, akiknek a ruhaosztásokat jelenti, van, akinek azt, hogy van hova hoznia az otthon feleslegessé vált ruháit. Van, aki a Szent Antal perselypénz széosztását értené alatta.

Karitás hírek

Bensőséges ünnepségen láttuk vendégül a környék „időseit” április 8-án, Virágvasárnap, szerény étel- és ajándékkínálattal. Tovább emelkedett a nagy számban megjelentek hangulata, mikor megjelent köztünk *Zoltán atya* is, aki bibliai idézetekkel színezett beszédében köszöntötte a résztvevőket. Saját zenegépén leadott vallási énekek szólaltak meg, melybe az idősek is bekapcsolódtak. Karitásunk vezetője, *Lujza* testvér is szíves szavakkal üdvözölte a megjelenteket, jó étvágyat és jó egészséget kívánva nekik. Csoportunk a közelgő Húsvétra való tekintettel ajándékcsomagokat szállított a rászorulóknak otthonaiba és a közeli „Idősek Házába”. Egyházmegyei Karitás Központunkon keresztül az árvízkárosultak számára is tekintélyes vegyes tartalmú szállítmányokat továbbítottunk. Raktárkészletünkéből a hónap minden második szombatján ingyen ruhaosztást végzünk. Adományokat minden hétfőn délután 4, és csütörtökön délelőtt 9 órától köszönettel átveszünk 2001. június 1-ig. Utána augusztus 31-ig az átvétel szünetel. A folyamatos ingyen ruhaosztás a fent megjelölt időben tovább történik.

magokat szállított a rászorulóknak otthonaiba és a közeli „Idősek Házába”. Egyházmegyei Karitás Központunkon keresztül az árvízkárosultak számára is tekintélyes vegyes tartalmú szállítmányokat továbbítottunk. Raktárkészletünkéből a hónap minden második szombatján ingyen ruhaosztást végzünk. Adományokat minden hétfőn délután 4, és csütörtökön délelőtt 9 órától köszönettel átveszünk 2001. június 1-ig. Utána augusztus 31-ig az átvétel szünetel. A folyamatos ingyen ruhaosztás a fent megjelölt időben tovább történik.

Kerekes József

A szentmihályi Karitás munkája dióhéjban...

Szent Mihály templomunk életéhez hozzátartozik a plébánia keretén belül működő Karitás is. Tagjai sokat fáradoznak azon, hogy területünk idős, egyedülálló embereinek nehéz, szomorú életét látogatással, csekély ajándékkal, kedvességgel és segítőkészséggel megkönnyítsék. Az egyedülálló idős emberek többségének nincs senkije, akinek elmondhatná problémáit, gondjait, vagy csak éppen nincs beszélgetőpartnere. A karitásztagek ezen a téren is segítséget nyújtanak számukra, beszélgetnek velük, beszerzik a szükséges élelmiszert, gyógyszert, és egyáltalán kedvesek hozzájuk. A Karitás meghirdette a kerületi újságokban (*Fórum, Kerületi Újság*), hogy minden hónap második szombatján ingyenes ruhaosztást tart. A rászorulóknak hónapról hónapra megjelennek az ingyenes ruhaosztáson, és öröm látni, hogy ismét sok emberen segíthettünk. Ugyancsak részesülnek az ingyenes ruhákból az idősek otthonának lakói Szentmihályon és Mátyásföldön is.

A segítség, segítségnyújtás Istennek tetsző szolgálata, melyhez mindnyájan csatlakozhatunk, csak élnünk kell a lehetőséggel – sok szegény, elhagyatott ember örömére.

Virágvasárnap a Karitás szeretetvendégséget szervezett az idősek részére, ahol ajándékozással, megvendégléssel és jó hangulattal tették változatosabbá az idősek egyhangú hétköznapjait. Az ajándékozás kiterjedt az idősek otthonának lakóira és azokra is, akik betegségük, vagy idős koruk miatt nem tudtak a vendégségen részt venni. Számukra az ajándékot helybe vitték a Karitásztagek.

A Karitás ezúton is szeretné kifejezni háláját és köszönetét *Zoltán atyának*, aki kedvességével, közvetlenségével és szeretetével még emlékezetesebbé tette a szeretetvendégséget, és mindenben segíti, támogatja a Karitásztagek munkáját.

Isten tartsa meg jó egészségben, hogy a szívéből áradó szeretetével, odaadásával sokáig összetarthassa kis közösségünket, mint pásztor a rábízott nyáját.

Tóth Jánosné

Máriabesnyői Karitászs Lelkigyakorlat...

A Karitászsban is a „szeretet nagyköveteinek kell lennünk”. S ahhoz, hogy munkánkat a legjobb tudásunk szerint tudjuk elvégezni, ismereteinket bővíteni lehet, s kell is. Ebben a szellemben gyűltünk össze Máriabesnyőn március 18–21. között Karitászs Lelkigyakorlaton. Az elmélkedéseket *Hollai Antal atya*, az esztergomi szeminárium spirituális tartotta. Az alapot *Teréz anya* gondolata szolgáltatta:

„A csönd gyümölcse az ima.

Az ima gyümölcse a hit.

A hit gyümölcse a szeretet.

A szeretet gyümölcse a szolgálat.”

Néhány gondolat az elhangzottakból:

Csendre nagy szükségünk van. Mi a csend? Kész volna a válaszom, mégsem felelek. S minél nagyobb a csend, annál közelebb kerülünk Jézushoz. Ez a belső csend. Feladata, hogy hitem növekedjék, hálát adjak, átgondoljam a kegyelmi pillanatokot. Egy sóhaj, egy fohász az imádság, melynek a csendből kell születnie. S ebből fakad imádságos könyörgésünk, melyben összegyűjtjük szívünk hálaadását, gondolatait. Imádságra Isten hívja meg az embert, amelynek misztériumában közelebb kerülünk az Úrhoz. Kilépjünk a megszokott mederből, a hétköznapi sodrából – átjárja lelkünket – Istenhez szólunk, aki átformál bennünket, s a tekintetünk ragyog, mert szemtől szembe az Atyával találkozunk és lelkünkben Krisztus lakik.

Ahol az ember tiszta szívvel imádkozik, megrendül a föld! Imádságból születik meg a hit. A hit tökéletes ráhagyatkozás Istenre. Egész szívvel, teljes szeretettel az Úrra bízom magam. Fontos a hit megismerése, gazdagítása és fejlesztése önmagunkban. A hit a személyek közti kapcsolatnak egyetlen garanciája. Elhisszük a másik szeretetét irántunk, és érezzük, hogy méltók vagyunk bizalmára. A hitünkből cselekedeteknek kell fakadnia, mely a szeretet átültetése életünkbe. Így egyéniségünkből ragyog, hogy jó Istenhez tartozni. Lelkünkben állandóan jelen kell lennie az első szeretetnek, s azt gazdagítani kell. Szeretetből sarjad a bűnbánat. Nincs fontosabb dolog a szeretetnél. A szeretet legnagyobb jele a szolgálat. Isten iránti szeretetben teljes odaadással kell egymást szolgálni. Jézus tudta, hogy az Atyától jött, és az Atyához megy. Mégis felkelt szolgálni. Ha az Isten letérdel az ember elé, hogy szolgáljon, akkor az emberek is szolgálni kell. A szolgálat Jézushoz tesz hasonlóvá. A hétfői Szentségimádás keretében *Hollai Antal atya* a nyolc boldogságról elmélkedett. Minden nap volt szentmise. A reggeli zsolozsmát és az esti imádságot közösen mondtuk. A keddi Bűnbánati Liturgia után volt gyónási lehetőség és záró szentmise.

Lelkileg feltöltődve folytathatjuk Karitászs munkánkat, beleépítve az ott elhangzottakat.

Cserháti Sándorné

Kirándulás a budai hegyekbe...

2001. április 30. Egy nappal a jeles „Munka ünnepe” előtt gondoltak egyet jó néhányan, (pontosan 28-an) Rákosszentmihályon, *Zoltán atya* vezetésével: ünnepeljük meg a híros ünnepnapot! Hajnalok hajnalán, fél nyolckor volt a plébániáról az indulás, amikor mások még mély álomban, hangos horkantások közepette a másik oldalukra fordultak éppen, vagy az asszonyt a konyhába kizavarva (reggelifőzésre kényszerítve), behozták

maguknak (természetesen ágyba) a reggelit. Eme elcsökevényesedett polgári szokás helyett a kemény mag (B-közép) mindenre elszánt tagjai gyülekezni kezdtek a plébánia udvarán. Na korántsem azért, hogy minden erejüket latba vetve tüntessenek a korai indulás ellen, hanem azért, hogy néhányan felidézzék szép emlékü fiatalságukat, amikor még futva tették meg a budai hegyekbe az oda- és visszavezető utat egy szál rózsával a kezükben, csak azért, hogy

utána szerelmüknek átadhassák. Emlékszem azokra az időkre is, amikor elseje „nagy” ünnep volt. Az egész iskola, természetesen kötelező jelleggel, kivonult a felvonulásra, egyik kezükben kék zászlócska, a másikban természetesen az elmaradhatatlan piros (egyesek szerint vörös!). Így lobogtatva vicsorogtunk bele a világ képébe, a háromhatvanas kenyér árával, a zsebünkbe észrevétlenül belecsúsztatott huszonnégy-milliárdos államadóssággal.

Így indultunk neki az útnak gyönyörű napsütéssel, elfelejtve minden gondunkat, bajunkat, elfelejtve azt is, hogy már nem vagyunk fiatalok, elfelejtve azt is, hogy időközben azért eltelt tízhúsz-harminc-negyven év, és agyunkban az izmok még rámozdulnak, szívünk megdobban, izmaink azonban valahogy nem igazán akarják követni fiatalos gondolatainkat! Elindultunk, buszra szálltunk... ill. akartunk az Árpád híd pesti oldalánál. A valóság az volt, hogy sokkal többen gondolkoztak hozzánk hasonlóan, és próbálták feleleveníteni a fiatalságukat a budai hegyekbe induló kis túrával. Ilyenkor bizony nagyon jól jött annak, aki tudott jógázni (hasbehúzás, mellbehúzás, egy lélegzettel másfél percet kibírni... stb.) a buszon. Ha nehezen is, de sikerült begyömöszölni magunkat egy buszba a többi utassal együtt.

A busz elindult. A kb. negyvenperces útból lett bő másfél óra, mivel több puhány pesti autós is úgy gondolta, hogy pont most kell autóval a budai hegyekbe mennie... Végül is megérkeztünk: a látvány kárpótolt mindenért!

A *Vöröskőről* fenséges kilátás nyílt a *Dunakanyarra*! A lábainknál terült el *Vác, Leányfalu, Szentendre...* és a párába még belevesző messzi városok, falvak. A *Vöröskőről* leereszkedve a táj csodálatos friss, tavaszi zöld ruhába burkolózott, az ember valósággal úgy érezte: megfiatalodott. A házaspárok meghitten megfogták egymás kezét, és mindenki érezte a tavasz eljövételét. A túra alatt kialakult beszélgetésekben megismerhettük jobban egymást. Megismerhettük Zoltán atya hűgát is, aki három kiskorú gyermekével szintén a túra részese volt. Az ügyesebbek láthattak gyíkokat, a gyerekek madarászhattak a vad-

lesről. Hús hegyi források, horgosok között vezetett utunk. Délután visszaérkezve a faluba a koronát a kirándulásra a helyi cukrászda megtámadása tette föl.

A visszaindulás természetesen szintén nem ment simán: a busz, amivel hazafelé mentünk, nem, hogy dugóba került, hanem még le is robbant, meg kellett várni a mentesítő járatot. Az esti miséről így sajnos elkéstünk. Még szerencse, hogy volt valakinél rádiótelefon és így a híveket a buszmegállóból tudtuk értesíteni. Mire megérkeztünk, a templomban a hívek közül csak a legelszántabak tartottak ki. Fejükben már megfordult: karambol, szerencsétlenség... Hála a jó Istennek és a Szűzanyának csak a busz robbant le! Hazamentünk, lezuhanyoztunk, átöltöztünk, és úgy éreztük: régen volt ilyen szép napunk!

Szőke István

Szereteláng

Aki jár hétköznaponként misére, minden hétfőn este találkozhat velük. A szeretetláng imaközösség. Bizony nehéz meghatározni, vajon mennyiben katolikus? A jelenlegi plébánosnak is borsószik néha a háta, amikor egyes képviselőit hallgatja: amikor Szűz Mária, vagy Jézus szájába adnak olyan magán kinyilatkoztatást, ami távolról sincs benne a Bibliában, egy mai „látnok” vélte hallani. Ezen vadhajításoktól eltekintve viszont templomunkban csak jót tettek, sokat, és jó célért imádkoznak a saját stílusukban.

Éppen ezért, mert szervesen hozzátartoznak templomunkhoz, kaptak lehetőséget, és segítséget, hogy itt

legyen első országos találkozójuk nálunk. Reméljük ez a találkozó is jó gyümölcsöket termett.

Május 19.:

Országos Szereteláng Találkozó

A Szereteláng-mozgalom a Római Katolikus Egyházon belül keletkezett és annak tanítását valló lelkeségi mozgalom, amely megvalósítani igyekszik *Kindelmanné Szántó Erzsébet Szereteláng Lelkinaplójának* alábbi négy pontját:

1. Törekvést a Jézussal való benső egyesülésre, és az életszentség elérésére.

2. Törekvést Magyarország, és az egész világ újraevangelizálására.

3. Törekvést a lelkek megmentésére, saját, és embertársaink bűneinek jóvátételére az engesztelés műve által.

4. Szűz Mária Szeplőtelen Szíve titkának a kinyilvánítását.

A magyarországi Szereteláng Lelki Mozgalom tagjának az számít, aki a fenti nyilatkozatot elfogadja, azt élete példájával valóra váltani igyekszik, és lehetőség szerint bekapcsolódik valamely magyarországi Szereteláng-közösség életébe.

Szeretet, összetartás kegyelme árasztotta el templomunkat!

Reggel 7 óra, kinyílik a templom-ajtó – megérkeznek az első engesztelők. Pestiek kosárral, szatyorral hozzák a távolról érkezők számára szeretetük jelét: a süteményeket, üdítőket. Pillanatok alatt kicsinek bizonyul a Plébánia lenti konyhája. Szorgos kezek rakják gondosan tálcákra. Majd egy testvér kis vázákat tesz apró virágokkal az asztalra. Felkerülnek a damaszt abroszok is. Mindenfelől a gondoskodás, szeretet tüze áradt. Jöttek a csoportok gyalog, kocsival, buszokkal. Fél 9, már alig van hely. Elkezdődik *Ignác Marika* vezetésével a Rózsafüzér.

Mindenki boldog, mosolyog, örülünk egymásnak, hisz sokakkal találkozunk, akikkel több évtizede ismerjük egymást, csak ők az ország más területén tevékenykednek, engesztelnek.

9 óra: a templom megtelik, a rendezők elkezdik behordani a pót-székeket. Kb. 800-an vagyunk. Megszólal az orgona, és *Pannika* csodálatos hangja. Megjelenik *Róna Gábor atya*, a Nemzetközi Szereteláng vezetője, kiteszi az Oltárszentséget.

Ettől a pillanattól lehet érezni a találkozó két nagy vezetőjének, az IRGALMAS JÉZUSNAK és a DRÁGA SZŰZANYÁNAK TELJES JELENLÉTÉT.

Ágnes elkezdte az Engesztelő Imaórát, orgonakisérettel. Zengett a templom a szép imádkozástól. Ezt követően ismét hatalmas örömet éreztünk. Megjelent *János atya*, akit olyan sokan szeretünk, nagy szeretettel hordunk szívünkben. Ő kezdte a

Szeretelángról való beszédet, elmélkedést, majd csöndességéről, szerénységéről ismert *Róna Gábor atya* mélyítette tovább szívünkben a Szereteláng-tisztelet fontosságát. Harmadiknak, de nem utolsó sorban *Leichmann Vilmos atya* vette át a szót, aki a Szereteláng ügyéért még német hazáját is elhagyta, hogy itt teljes emberként, szívét-lelkét beleadva próbálja meggyújtani a kis lángokat az emberek szívében. Ezt teszi mindig – nem kis sikerrel. Majd egy kis szünet következett.

Ezután pedig a nap fénypontja: a szentmise. Minden szem könnyel eláradt, mikor meglátták a hat fehér ruhába, fehér pártába öltözött kislányt, akik a közel 100 szál szegfűből megfont címet és a hófehér szegfűvel díszített Szűzanyát hozták a vállukon. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani érte *Fekete Marikának*. Drága kis ministránsaink, akik első szóra igent mondtak a szolgálatra, köszönet érte.

10 pap volt, és két diakónus. Oltársók után kezdődött a mise, *Tóth Sándor atya* szívhez szóló, tanító szentbeszéde még csak emelte, növelte boldogságunkat. Kivonulás után kezdődött egy kis szeretetvendégség a Plébánia udvarában sütemények, üdítők. Atyáknak meg egy kis ebéd, ahol elbeszélgethettek, ismerkedhettek egymással. Itt szeretném megköszönni *Lauber Magdikának* a főzést és tálalást, hisz ő úgy tette ezt nagyon nagy szeretettel, hogy nem Szeretelángos!

Ebéd után fél 3-kor kezdődött a tanúságtétel – 3 testvér: 1. *Begyik Tibor* 2. *Hámori Alfonz* 3. *Sipos Gyula*. Ezután, az Irgalmasság

Órájában *Horváth Mónika* elmondta az Irgalmas Litániát és Rózsafüzért.

Befejezésül *Róna Gábor atya* tartott Szentségimádást és adott szentségi áldást. Elénekeltek a himnuszokat, és kegyelmekkel elelve, megerősödvé indultunk haza, hogy folytassuk imánkat, engesztelésünket papjainkért, papi hivatásokért, fiataljainkért, magyar családokért, hazánkért.

Szeretnék köszönetet mondani *Kerpits Miklósnak*, katolikus iskolánk igazgatójának, aki egy szóra odaadta a székeket, hogy kényelmesen vehessenek részt az imatalálkozón a testvérek. Köszönet *Laci bácsi* cserkészparancsnoknak és a cserkészeknek, akik felállították a sátrat. Ők is úgy segítettek, hogy nem szeretelángosok, de megérezték azt, hogy ez nekünk milyen fontos ez, és tették szeretettel. Köszönet *Sándor diakónusunknak*, aki végig velünk és mellettünk állt, és segített. *Kis Istvánnak*, a katolikus iskola gondnokának, és *Laci sekrestyésünknek*, akik a székeket szállították az iskolából. Köszönöm mindazoknak, akik megérezték, hogy milyen fontos ügyről van szó, s amivel tudtak, segítettek: sütemény, üdítő, rengeteg munka. *Diszl Irénkének* és *Hernád Gyöngyikének* a csodálatos díszítést, *Varga Kittynek* fáradhatatlan munkáját. Áldja meg őket és családjaikat Drága Szűzanyánk.

Külön nagy szeretettel szeretnék megköszönni *Horváth Zoltán* plébános úrnak azt a hatalmas segítséget és szeretetet amit nyújtott felénk. Nélküle ez a találkozó nem jöhetett volna létre. Áldja meg őt ezért, és adja rá szent áldását Szűzanyánk.

Tolvaj Endréné

Amint az első pünkösdkor nyilvánvalóvá lett: az kapta meg a Szentlelket, aki minden nép nyelvén beszélt, – így most is az ismeri meg, hogy megkapja a Szentlelket, aki az Egyház békéjének kötelékéhez tartozik, mely szétárad minden népnél. Ezért mondja az Apostol: „Igyekezettek megtartani az egyetértést a béke kötelékével!”

Szent Ágoston

Kérünk, Urunk, járjon át bennünket a Szentlélek vihara, hogy halljuk, amit mondani akarsz nekünk, és igaz hittel kövessünk Téged. Add, hogy bármit beszélünk és mondunk, tanúságtétel legyen. Ami Neked tetszik, tegyük meg, amit vállunkra raktál, viseljük erős lélekkel, és nyerjünk vigaszt legvégső küzdelmünkben. Ámen

Seitz Thiele

Hírek, információk:

Miserend Úrnapján

Június 17., vasárnap Úrnapja, Jézus szentséges Testének és Vérének ünnepe lesz. Az úrnap körmenet miatt egy mise lesz vasárnap délelőtt, mégpedig 10 órakor!

Nyári miserend

Július-augusztus hónapokban vasárnap délelőtt egy mise lesz 9 órakor, a 11 órai mise nyáron elmarad, és természetesen lesz mise este 1/2 7 órakor is.

Használt ruha leadás

A használt ruha leadása június 1. és augusztus 31. között szünetel!

Igeliturgia

Nyáron több alkalommal hétköznaponként, amikor a plébános atya lelkigyakorlaton, vagy táborokban lesz, templomunkban *Hernád Sándor* diakónus atya tart igeliturgiát. Az igeliturgiában nincs átváltoztatás, de különben minden szempontból érvényes, hisz felszentelt szerpap-diakónus adja az áldást, és áldoztat!

Pénzügyi hírek

Július 1-től megszűnik az egyházi adóbeszedő megbízatása. Ezentúl egyházi adót csekken lehet befizetni, vagy a sekrestyében a misék után, vagy a plébánián irodaidőben. (Díjbeszedőink nem Szentmihályiak voltak, Sashalomról jártak át, ezért nem is tudtak felvilágosítást adni az adófizetőknek templomunkról, plébániánkról, viszont elvittek a pénzből 20%-ot)

Tudod-e?

Az **aprópénz beváltása** ma már nagy problémákba ütközik. Legolcsóbb az OTP (négy százalékot von le az aprópénz beváltásáért), ezért itt váltjuk be a perselypénzt. A posta, a Budapest Bank még nagyobb haszonkulccsal dolgozik. A május 27-i perselypénz beváltásért 1859 Ft-ot vont le az OTP. Sajnos a mai nyugdíjak mellett csak szűkebb réteg engedheti meg, hogy papírpénzt dobjon a perselybe, ebből ugyanis nincs levonás...

Urnasírhely + Áfa

Július 1-től csak az áfával megnövelt összegért lehet urnát venni templomunkban. A 80 000 forintos egyszemélyes fülke így 89 600 Ft lesz, illetve a 140 000 Ft-os kétszemélyes fülke áfával: 156 800 Ft-ba fog kerülni. A temetés, az esküvő, a mise díja egyelőre még áfamentes.

Közcélú adományok

Aki nagyobb összeget ad az egyház javára, ettől az évtől kezdve személyi jövedelemadójából az adomány 30%-át levonhatja, maximum 50 000 Ft-ot. Igazolást csak akkor tudunk kiadni, ha az adományozó

a csekken feltünteti, hogy adománya közcélú adomány, és közli adószámát is. Ezért, ha valaki adót akar leírni, célszerű adományát a plébánián befizetni, ahol rögtön meg is kapja az igazolást a közcélú befizetésről, így a jövő évi adóbevallásnál egyszerűen leírhatja adójából.

Építési hírek

Hamarosan befejeződik a templomi urnatemető kiépítése. Körülbelül 200 urnafülke készül el a kriptához való lejártnál, az oltár két oldalán, és kétszáz urnafülke lesz még a volt Szent Rita kápolnánál, a templom bejáratánál. Ezzel több urnafülke nem helyezhető el a templomban, az öt évvel ezelőtt elkezdett urnaépítés befejeződik. Van még négy koporsós hely is a kriptában.

Hamarosan elkészülnek a templom új világítási tervei. Az Önkormányzattól kapott 1 227 000 Ft. a lámpatestekre elég, a szerelés költségeire még legalább ennyi fog felhasználni a plébánia pénzből. Reméljük megszűnik a sötétség, és a sok ízléstelen belógó kábel az oszlopokon. Lesz hangosítás a kóruson, világosabb lesz az egész templom.

Pályázatok

Több helyre nyújtottunk be pályázatot a nyári táborok támogatására. Sajnos a helyi önkormányzattól máris megjött a válasz: nem tudja támogatni a plébánia és az iskola közös táborát a szűkös keretek miatt. Sajnáljuk, mert 130 gyerek jelentkezett már a táborba! A hiányzó pénzt a plébániai költségvetésnek kell kigazdálkodnia, ami nem lesz könnyű!

Miserend

Hétköznap este 1/2 7, vasárnap reggel 9, és este 1/2 7 óra. (július-augusztusban)

Plébániai irodai szolgálat

Hétfő-szerda-péntek délelőtt 10-13 óráig; valamint kedd-csütörtök délután 4-6 óráig.

Telefon/fax: 405-5869;

E-mail: szmihaly@tzteam.hu

Szentmihályi Életünk

A Rákosszentmihályi Római Katolikus

Plébánia időszaki lapja

Felelős kiadó-szerkesztő: Horváth Zoltán plébános

Tördelőszerkesztő: Molnár Csenge-Hajna

Megjelent 700 példányban.

A következő szám szeptember 29-re, a Szent Mihály-búcsúra jelenik meg.

Mindenkinek szép nyarat kívánunk!